

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

17599 *Reial decret llei 25/2018, de 21 de desembre, de mesures urgents per a una transició justa de la mineria del carbó i el desenvolupament sostenible de les comarques mineres.*

I

La Decisió 2010/787/UE del Consell, de 10 de desembre de 2010, relativa a les ajudes estatals destinades a facilitar el tancament de mines no competitives, suposa la transició, per al sector del carbó, de les normes sectorials a les normes generals sobre ajudes estatals aplicables a tots els sectors, i limita fins al 2018 la possibilitat que els estats membres concedeixin ajudes a les mines no competitives per cobrir els costos relacionats amb el carbó destinat a la producció d'electricitat.

Per a això, el seu article 3 va establir les condicions perquè les ajudes a les empreses destinades específicament a cobrir les pèrdues de la producció corrent de les unitats de producció es puguin considerar compatibles amb el mercat interior. En particular, es va exigir un pla de tancament de les unitats de producció no competitives, de manera que es pogués dur a terme un cessament ordenat de les activitats mineres en les unitats de producció esmentades, que culminés com a molt tard el 31 de desembre de 2018.

D'altra banda, la Decisió 2010/787/UE del Consell, amb el reconeixement que els estats membres han de poder prendre mesures per alleujar les conseqüències socials i regionals del tancament d'aquestes mines, va establir, en l'article 4, l'adopció de mesures complementàries encaminades a finançar costos excepcionals relacionats amb aquests tancaments, com ara els relatius als processos de reducció de les plantilles, que permetessin mitigar aquestes conseqüències. Aquestes actuacions són aplicables durant el període de vigència de la norma, que expira el 31 de desembre de 2027.

El Marc d'actuació per a la mineria del carbó i les comarques mineres per al període 2013-2018, que va acordar el dia 31 d'octubre de 2013 el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme amb la central sindical FITAG-UGT, la Federació d'Indústria de CCOO, la Federació d'Indústria d'USO i l'agrupació d'empresaris del sector, CARBUNIÓ, es va configurar com a instrument de planificació de les polítiques públiques de reordenació del sector de la mineria del carbó durant aquest període, de conformitat amb el que preveu l'esmentada Decisió del Consell de 10 de desembre de 2010. Així mateix, aquest pla va recollir les diferents mesures destinades a impulsar econòmicament les comarques mineres. El Pla de tancament del Regne d'Espanya per a la mineria del carbó no competitiva en el marc de la Decisió 2010/787/UE el va autoritzar la Decisió de la Comissió Europea de 27 de maig 2016, C (2016) 3029 final, «Ajuda estatal SA 34332 (2012/NN)-Espanya-Ajudes destinades a facilitar el tancament de mines de carbó a Espanya».

Tanmateix, malgrat els importants esforços fets pels últims plans del carbó i el Marc d'actuació 2013-2018 per incentivar activitats alternatives a les comarques mineres productores de carbó, actualment aquestes comarques mantenen un alt nivell de dependència econòmica de la indústria minera del carbó.

Es manté, per consegüent, un volum encara important de treballadors en plantilla, amb una dilatada experiència professional en la mineria del carbó i un significatiu desgast físic, en unes zones on hi ha un elevat índex de desocupació i limitades oportunitats de reinserció laboral, la qual cosa, unida a la situació crítica de les empreses del sector, limita notablement el manteniment d'un cert nivell d'ocupació més enllà del 31 de desembre de 2018, en aquestes regions.

En aquest context, l'Acord marc per a una transició justa de la mineria del carbó i el desenvolupament sostenible de les comarques mineres per al període 2019-2027, que va subscriure el passat 24 d'octubre el Ministeri de Transició Ecològica amb la central sindical

FI-UGT, la Federació d'Indústria de CCOO, la Federació d'Indústria d'USO i l'agrupació d'empresaris del sector, CARBUNIÓ, estableix les bases per a una transició justa de la mineria del carbó i un desenvolupament sostenible de les comarques mineres «tenint en compte la situació del sector i la finalització de les ajudes destinades a cobrir les pèrdues de les explotacions mineres, d'acord amb les exigències de la normativa europea». Amb aquest objecte s'estén més enllà del 31 de desembre del 2018 l'àmbit de les mesures socials que empara l'article 4 de la Decisió 2010/787/UE a fi de facilitar-ne l'accés al conjunt dels treballadors afectats, a la vegada que es mantenen, així mateix, les mesures dirigides a impulsar econòmicament les comarques mineres i incentivar l'ocupació en els municipis miners afectats.

Per tant, en la data límit de 31 de desembre de 2018, les empreses que formen part de l'esmentat Pla de tancament de la mineria no competitiva han de poder optar a ajudes que cobreixin els costos de la reducció de les seves encara voluminoses plantilles, de conformitat amb l'article 4 esmentat i, a la vegada, s'ha de garantir, en la data esmentada, al conjunt de les plantilles d'excedents de la mineria del carbó les prestacions socials finançades amb càrrec a aquestes categories d'ajudes o, almenys, el dret a una prestació contributiva per desocupació pel període màxim legal, en la seva qualitat d'excedents de la indústria minera del carbó, com una manera de pal·liar la repercussió que la pèrdua dels llocs de treball genera en aquestes zones.

Però perquè la transició sigui justa també és necessari assegurar, a partir de 2019, la continuïtat de la política de reactivació de les comarques mineres, i s'ha d'estendre el seu àmbit de vigència i s'ha de facilitar el seu impuls econòmic mitjançant la implementació de noves infraestructures, de projectes de restauració de l'espai natural afectat per l'activitat minera, o bé d'activitats econòmiques alternatives que afavoreixin la generació de noves feines.

Aquest Reial decret llei respon, per tant, a la necessitat d'afrontar una conjuntura econòmica extraordinària, i regula amb urgència el marc jurídic que asseguri una transició justa i garanteixi que en la data límit assenyalada es pugui tenir accés al conjunt de mesures descrites. Representa, per consegüent, un instrument constitucionalment lícit i adequat per a la consecució de la finalitat que justifica la legislació d'urgència, que no és cap altra, tal com reiteradament ha exigint el nostre Tribunal Constitucional, que subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix de manera urgent una acció normativa immediata.

També és coherent amb els principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. El Reial decret llei és conforme al principi de proporcionalitat, atès que conté la regulació imprescindible per a la consecució dels objectius esmentats prèviament, i igualment s'ajusta al principi de seguretat jurídica, atès que és coherent amb la regulació de la Unió Europea en la matèria. Els principis de necessitat i eficàcia es deriven del que exposen els paràgrafs anteriors. Pel que fa al principi de transparència, la seva regulació es fonamenta en l'esmentat Acord marc per a una transició justa de la mineria del carbó i el desenvolupament sostenible de les comarques mineres per al període 2019-2027, en què han participat els diferents agents socials. I, finalment, respecte al principi d'eficiència, si bé s'aprecia un lleuger augment de les càrregues administratives, aquestes, en cap cas, són innecessàries.

II

Pel que fa al seu contingut, les mesures s'agrupen en dos títols i una part final que inclou les disposicions necessàries per completar la regulació.

En el títol I s'estableix el règim especial de les ajudes socials, i es distingeix entre les ajudes per costos laborals per a treballadors d'edat avançada i les ajudes per costos laborals mitjançant baixes indemnitzades de caràcter voluntari, amb la flexibilització de les condicions vigents d'accés per tal de donar cabuda al conjunt dels treballadors que mantenen el seu vincle laboral amb les empreses mineres del carbó, considerats a 30 de juny de 2108.

Per al que no es preveu expressament es fa una remissió expressa a l'actual Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el règim d'ajudes per costos laborals destinades a cobrir costos excepcionals vinculats a plans de tancament d'unitats de producció de les empreses mineres del carbó, que es modifica en alguns aspectes i l'àmbit de vigència del qual s'estén, a la vegada que es deroguen els articles que es contradiuen amb el que disposa aquesta norma.

El títol II possibilita les mesures necessàries per a un desenvolupament sostenible de les comarques mineres, i introdueix la modificació del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el règim d'ajudes per costos laborals destinades a cobrir costos excepcionals vinculats a plans de tancament d'unitats de producció de les empreses mineres del carbó, a fi d'estendre'n l'àmbit temporal de vigència més enllà del 31 de desembre del 2018 i permetre la implementació d'actuacions des de l'entrada en vigor d'aquesta norma.

Finalment, es recullen una sèrie de disposicions necessàries per completar la regulació, ja sigui amb la inclusió d'aspectes previstos en el nou Acord marc per a una transició justa de la mineria del carbó i el desenvolupament sostenible de les comarques mineres per al període 2019-2027, o amb l'establiment del règim transitori d'ajudes socials emparades per aquesta norma en relació amb els procediments ja iniciats en el marc de la regulació anterior, o aquest règim respecte dels convenis de col·laboració vigents o en tramitació.

En definitiva, en cadascuna de les mesures que adopta aquesta norma concorren les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsits habilitadors per a l'aprovació d'un reial decret llei, atès que s'han d'adoptar abans del 31 de desembre de 2018.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la ministra per a la Transició Ecològica, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 21 de desembre de 2018,

DISPOSO:

TÍTOL I

Règim especial d'ajudes socials en el sector de la mineria del carbó

Article 1. *Ajudes socials per costos laborals per a treballadors d'edat avançada.*

1. Es poden acollir a aquestes ajudes les empreses mineres incloses en el Pla de tancament del Regne d'Espanya per a la mineria del carbó no competitiva en el marc de la Decisió 2010/787/UE, susceptibles de ser beneficiàries de conformitat amb el que disposa l'article 4 del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el règim d'ajudes per costos laborals destinades a cobrir costos excepcionals vinculats a plans de tancament d'unitats de producció de les empreses mineres del carbó, sempre que els seus treballadors compleixin els requisits objectius següents, compliment que s'exigeix a la data de la sol·licitud:

a) La seva condició de treballadors amb contracte indefinit en l'empresa sol·licitant a 30 de juny de 2018.

b) Tenir, almenys, quaranta-vuit anys d'edat equivalent, amb l'aplicació del coeficient reductor que correspongui, o 25 anys de cotització en el règim especial de la mineria del carbó, o, almenys, 20 anys treballats en les empreses esmentades, si bé, en aquest cas, l'import de l'ajuda experimenta diferents reduccions en funció del període d'antiguitat acreditat.

c) Antiguitat en l'empresa en què siguin baixa, almenys, de tres anys consecutius, comptats a la data de la sol·licitud d'aquestes ajudes.

d) Cotitzacions al règim especial de la mineria del carbó de la Seguretat Social durant, almenys, vuit anys, o antiguitat de vuit anys, almenys, en qualsevol de les plantilles de les empreses considerades.

e) Els treballadors han d'acreditar quan compleixin l'edat ordinària de jubilació, de conformitat amb el que preveuen l'article 205 i les disposicions addicional primera i transitòria setena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, el període mínim de cotització que es requereixi per accedir-hi en qualsevol dels règims de la Seguretat Social. En el supòsit de modificació normativa del període mínim, el treballador que ja estigui cobrant aquestes ajudes les té garantides fins que arribi a l'edat legal per accedir a la jubilació.

2. L'extinció de la relació laboral que dona lloc a aquestes ajudes es pot produir abans del 31 de desembre de 2018, o dins del termini màxim dels 36 mesos següents a aquesta data, per als treballadors que duguin a terme tasques de tancament i rehabilitació de l'espai afectat pel tancament de la mina.

3. La quantificació de les ajudes s'ha de dur a terme de conformitat amb el que preveu l'article 9 del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, i s'ha de garantir el reconeixement del setanta-dos per cent de la mitjana mensual de la retribució salarial ordinària bruta, considerant els sis mesos efectivament treballats anteriors a la incorporació al règim establert amb aquestes ajudes amb el prorrateig de pagues extraordinàries.

No obstant això, si en lloc de l'edat equivalent exigida s'acrediten, almenys, 20 anys treballats en les empreses susceptibles de ser beneficiàries d'aquestes ajudes, sobre la quantitat bruta garantida s'aplica un percentatge de reducció en funció del període d'antiguitat acreditat del 10, 8, 6, 4 o 2 per cent segons siguin, respectivament, 20, 21, 22, 23 o 24 els anys treballats.

4. Les sol·licituds de les empreses que es vulguin acollir a les ajudes socials per costos laborals per a treballadors d'edat avançada es poden presentar, amb la resta de la documentació que exigeix l'article 10 del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, en qualsevol moment a partir de l'entrada en vigor d'aquesta norma.

5. No poden tenir dret a aquestes ajudes els treballadors que hagin optat per la baixa incentivada a l'empara de l'Ordre de 18 de febrer de 1998 sobre ajudes destinades a cobrir càrregues excepcionals vinculades a plans de modernització, reestructuració i racionalització de l'activitat de les empreses mineres del carbó; l'Ordre ECO/2771/2003 de 24 de setembre, sobre ajudes destinades a cobrir càrregues excepcionals vinculades a plans de reestructuració i racionalització de l'activitat de les empreses mineres del carbó; o l'Ordre ITC/2002/2006, de 15 de juny, per la qual s'aproven les bases reguladores de les ajudes per costos laborals mitjançant baixes incentivades i de les ajudes destinades a compensar els costos derivats del tancament d'unitats de producció d'empreses mineres de carbó, per als exercicis 2006-2012, tret que es puguin acreditar 20 anys, com a mínim, de treball en la mineria del carbó i en l'actualitat siguin treballadors de les empreses que puguin ser beneficiàries d'aquestes ajudes.

Per a això, el treballador ha d'aportar cotitzacions suficients per al reconeixement de la prestació contributiva per desocupació pel període màxim legal, o per un període de 12 mesos si se l'ha inclòs en procediments de suspensió de contractes fonamentats en causes objectives, i quan es calculi l'ajuda se li ha de deduir un 10 per cent de la quantitat bruta garantida a què es refereix l'apartat tercer d'aquest article.

6. Els treballadors als quals s'hagi concedit una baixa indemnitzada en virtut del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el règim d'ajudes per costos laborals destinades a cobrir costos excepcionals vinculats a plans de tancament d'unitats de producció de les empreses mineres del carbó, poden tenir dret a aquestes ajudes sempre que mantinguin la seva relació laboral amb l'empresa, hi hagi una renúncia expressa a la seva concessió i l'organisme competent no hagi abonat l'ajuda esmentada. La renúncia s'ha d'aportar juntament amb la sol·licitud de l'ajuda.

7. L'aplicació d'aquesta mesura es regeix en el que no preveu aquest Reial decret llei per l'esmentat Reial decret 676/2014, d'1 d'agost.

Article 2. *Ajudes per costos laborals mitjançant baixes indemnitzades de caràcter voluntari.*

1. Es poden acollir a aquestes ajudes les empreses mineres compreses en el Pla de tancament del Regne d'Espanya per a la mineria del carbó no competitiva en el marc de la Decisió 2010/787/UE, susceptibles de ser beneficiàries de conformitat amb el que disposa l'article 4 del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, en relació amb els treballadors que constin en la seva plantilla a 30 de juny de 2018, i sempre que compleixin els requisits objectius següents, compliment que s'exigeix a la data de la sol·licitud:

- a) La seva condició de treballadors de la plantilla anterior al 31 de desembre de 2017 en qualsevol de les empreses mineres privades del carbó que consten en l'esmentat Pla de tancament o, almenys, una antiguitat en el règim especial de la mineria del carbó de la Seguretat Social superior a cinc anys.
- b) Cotitzacions en el règim especial de la mineria del carbó de la Seguretat Social durant, almenys, tres anys.
- c) La seva antiguitat en l'empresa en què siguin baixa, almenys, d'un any en la data de la sol·licitud.

2. Els treballadors que puguin tenir dret a aquestes ajudes i contribueixin en les tasques de restauració, seguretat i clausura de l'explotació minera poden veure extingida la seva relació laboral després del tancament efectiu de la unitat de producció el 31 de desembre de 2018, dins del termini màxim dels 36 mesos següents a aquesta data.

3. No tenen dret a aquestes ajudes els treballadors que compleixin els requisits per accedir ja sigui a la jubilació ordinària o bé a la prejubilació, o que hagin estat beneficiaris d'alguna ajuda per costos laborals mitjançant baixes indemnitzades o per a treballadors d'edat avançada entre l'1 de gener de 2013 i el 31 de desembre de 2018, sense perjudici dels drets que els treballadors tinguin davant de l'empresa.

4. La quantificació de les ajudes s'ha de dur a terme de conformitat amb el que preveu l'article 16 del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, segons el qual l'import de la indemnització és el resultat d'addicionar una quantitat fixa de 10.000 euros i una altra de variable calculada individualment per a cada treballador corresponent a 35 dies de salari per any treballat, amb el prorrateig per mesos dels períodes de temps inferiors a un any, amb un límit de 30 mensualitats.

5. Les sol·licituds de les empreses que es vulguin acollir a les ajudes socials per costos laborals mitjançant una baixa indemnitzada es poden presentar, amb la resta de la documentació que exigeix l'article 17 del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, en qualsevol moment a partir de l'entrada en vigor d'aquesta norma.

6. L'aplicació d'aquesta mesura es regeix en el que no preveu aquest Reial decret llei pel Reial decret 676/2014, d'1 d'agost.

Article 3. *Modificació del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el règim d'ajudes per costos laborals destinades a cobrir costos excepcionals vinculats a plans de tancament d'unitats de producció de les empreses mineres del carbó.*

El Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el règim d'ajudes per costos laborals destinades a cobrir costos excepcionals vinculats a plans de tancament d'unitats de producció de les empreses mineres del carbó, es modifica en els aspectes següents:

U. Es modifica el primer paràgraf de l'article 1, que queda redactat de la manera següent:

«Constitueix l'objecte d'aquest Reial decret la regulació de la concessió directa d'ajudes a les empreses que portin a terme o hagin portat a terme una activitat relacionada amb la producció del carbó, a fi que puguin cobrir certs costos derivats de l'extinció dels contractes de treball dels seus empleats com a conseqüència del tancament d'unitats de producció de carbó destinats a la generació elèctrica incloses

en el Pla de tancament del Regne d'Espanya per a la mineria de carbó no competitiva, segons el que disposen el Marc d'actuació per a la mineria del carbó i les comarques mineres en el període 2013 a 2018 i l'Acord marc per a una transició justa de la mineria de carbó i el desenvolupament sostenible de les comarques mineres per al període 2019-2027.»

Dos. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 2, que passen a tenir la redacció següent:

«2. L'àmbit temporal d'aquest Reial decret comprèn els exercicis 2013 a 2025.

3. Amb subjecció al que disposa la disposició adicional primera d'aquest Reial decret, respecte a la notificació d'aquestes ajudes a la Comissió Europea, les ajudes es concedeixen, amb càrrec als pressupostos de cada exercici econòmic, des de l'1 de gener de 2013 fins al 31 de desembre del 2025, sense perjudici que les ajudes per costos laborals per a treballadors d'edat avançada atorgades durant aquest període es puguin mantenir per a cada treballador en els exercicis pressupostaris necessaris fins que arribi a l'edat ordinària de jubilació de conformitat amb el que preveuen l'article 205 i les disposicions adicional primera i transitòria setena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.»

Tres. Es modifiquen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 9, així com els paràgrafs primer i segon del seu apartat 5, tots per tal de precisar el percentatge del 72 per cent, la redacció dels quals queda de la manera següent:

«2. Aquestes ajudes garanteixen el reconeixement del 72 per cent de la mitjana mensual de la retribució salarial ordinària bruta, considerant els sis mesos efectivament treballats anteriors a la incorporació al règim establert per a aquestes ajudes amb el prorrateig de pagues extraordinàries.

A aquests efectes, es consideren efectivament treballats els mesos en què s'hagi treballat, almenys, dinou dies, incloses les vacances gaudides i els permisos retribuïts.

Per calcular aquesta quantitat bruta garantida, tenen la consideració de retribució salarial ordinària bruta els conceptes i imports que el treballador estigui percebent habitualment en els últims trenta mesos en l'exercici de la seva activitat.

S'exclouen d'aquest càlcul, a més dels imports de caràcter extrasalarial que assenyalava l'article 26.2 del text refós de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, les hores extraordinàries, els treballs nocturns i els treballs en cap de setmana o altres que no responguin al treball dut a terme de manera usual o ordinària, sigui quina sigui la denominació del concepte remuneratori utilitzada, sempre que el seu abonament no sigui habitual. S'entén que hi ha habitualitat quan, en els trenta últims mesos d'exercici de la seva activitat, el rebi en almenys el 50 per cent dels mesos en què els pugui percebre.

Els volums i imports mitjans d'aquests conceptes no poden superar, cadascun, en més d'un 5 per cent els volums i imports mitjans d'aquests mateixos conceptes en els dotze mesos anteriors al període sobre el qual es fa la valoració.

3. El càlcul inicial de la quantitat bruta garantida no es pot desviar, a l'alça o a la baixa, en més d'un 8 per cent del 72 per cent del salari mitjà dels dotze mesos anteriors al període sobre el qual es fa la valoració. A aquests efectes, es computen els mesos amb quinze dies treballats o més, incloses les vacances gaudides i els permisos retribuïts.

4. La quantitat bruta garantida final resultant no pot excedir, en cap cas, el 72 per cent de la base màxima de cotització per contingències per accidents de treball i malalties professionals del règim general de la Seguretat Social vigent en la data en què s'extingeixi la relació laboral, ni ser inferior al 60 per cent de la base normalitzada corresponent a la categoria en què hagi cotitzat el treballador en el

període dels sis últims mesos anteriors a la data d'extinció. Si ho ha fet en diferents categories, s'aplica la mitjana de les bases.

5. La determinació de la quantitat bruta garantida és el resultat d'addicionar, d'una banda, les quantitats brutes que corresponguin a cada treballador per la seva desocupació contributiva o assistencial o, si s'escau, la pensió bruta que li correspongui pel reconeixement, durant la percepció d'aquesta ajuda, de qualsevol de les situacions d'incapacitat permanent que preveu la llei, i, de l'altra, el complement, que sumat als anteriors conceptes conformen la garantia del 72 per cent brut descrit anteriorment.

Igualment, es garanteix al treballador l'esmentat 72 per cent sempre que acrediti la denegació inicial de la prestació assistencial per desocupació abans esmentada. La sol·licitud inicial d'aquesta prestació fora del termini previst legalment provoca la pèrdua d'aquesta garantia de salari durant el període que transcorre entre la finalització del termini legal esmentat i la data d'efectes d'aquesta prestació finalment reconeguda.»

Quatre. Es modifiquen els paràgrafs setè i vuitè de la disposició addicional segona, que queden amb la redacció següent:

«Els treballadors que formin part de la plantilla pròpia, almenys, des del 30 de juny de 2018 i siguin baixa laboral en el sector a causa del tancament de les unitats de producció de les empreses de l'annex, sense complir les condicions exigides per accedir a les ajudes socials per costos laborals dels paràgrafs anteriors, tenen dret, no obstant això, com a excedents de la mineria del carbó, al reconeixement, per una sola vegada, de la prestació de desocupació de nivell contributiu pel període màxim legal, independentment de les cotitzacions prèvies que tinguin acreditades i del període de prestacions que, si s'escau, hagin percebut fins a la data de l'esmentada situació legal de desocupació.

Els treballadors han de complir, en qualsevol dels supòsits, la resta dels requisits que s'exigeixen per a la percepció de les prestacions per desocupació de nivell contributiu o assistencial.»

TÍTOL II

Mesures per a un desenvolupament sostenible de les comarques mineres

Article 4. *Modificació del Reial decret 675/2014, d'1 d'agost, pel qual s'estableixen les bases reguladores d'ajudes per a l'impuls econòmic de les comarques mineres del carbó, mitjançant el desenvolupament de projectes d'infraestructures i projectes de restauració de zones degradades a causa de l'activitat minera.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reial decret 675/2014, d'1 d'agost, pel qual s'estableixen les bases reguladores d'ajudes per a l'impuls econòmic de les comarques mineres del carbó, mitjançant el desenvolupament de projectes d'infraestructures i projectes de restauració de zones degradades a causa de l'activitat minera:

U. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 3, que queden redactats de la manera següent:

«1. La concessió d'ajudes que afavoreixin el desenvolupament alternatiu mitjançant l'execució de projectes d'infraestructures i de restauració de zones degradades poden tenir caràcter anual o plurianual i s'han de finançar amb càrrec als crèdits pressupostaris de l'Institut per a la Reestructuració de la Mineria del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres, OA, vigents en cada exercici econòmic, en el marc de la política de desenvolupament alternatiu de

les zones mineres del carbó prevista per als períodes 2013-2018 i 2019-2023, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

2. El pagament dels compromisos adquirits en els períodes esmentats s'estenen fins a la finalització de les actuacions, i la data límit per al reconeixement de les ajudes és el 31 de desembre de 2023.»

Disposició addicional primera. *Treballadors de la mineria del carbó en processos d'incapacitat permanent revisable.*

1. Quan es determini la reincorporació de treballadors en situació d'incapacitat permanent a la seva empresa, un cop transcorregut el període de suspensió de dos anys que preveu l'article 48.2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, l'afectat es pot dirigir a l'Institut per a la Reestructuració de la Mineria del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres, OA, i sol·licitar la tramitació de la modalitat d'ajuda social que li correspongui, en qualitat d'excedent miner de la unitat de producció de carbó en què exercia el seu lloc de treball abans del 30 de juny de 2018, i en condicions anàlogues a les de les empreses mineres.

2. Per a l'aplicació d'aquesta mesura les empreses mineres que consten al Pla de tancament del Regne d'Espanya per a la mineria del carbó no competitiva en el marc de la Decisió 2010/787/UE han de comunicar a l'organisme esmentat, en el termini d'un mes a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la relació de treballadors de la seva plantilla respecte dels quals subsisteixi la suspensió de la relació laboral, amb la reserva del lloc de treball, durant un període de dos anys a comptar de la data de la resolució per la qual s'hagi declarat la incapacitat permanent revisable.

Disposició addicional segona. *Borsa de treball per a excedents de la mineria del carbó.*

L'Institut per a la Reestructuració de la Mineria del Carbó i Desenvolupament Alternatiu de les Comarques Mineres, OA, ha de gestionar una borsa de treball a la qual poden accedir voluntàriament els treballadors excedents de la mineria del carbó que no siguin perceptors de prestacions socials finançades amb càrrec a les ajudes socials per costos laborals per a treballadors d'edat avançada, inclosos els treballadors de les subcontractes vinculades a la mineria del carbó.

Aquesta borsa de treball ha de facilitar l'accés a cursos formatius i d'orientació que afavoreixin la seva incorporació al mercat laboral.

Aquesta activitat s'ha de coordinar i programar en el marc de les competències en matèria de formació professional per a l'ocupació que exerceixin les comunitats autònomes implicades.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori de les sol·licituds d'ajudes socials a favor dels treballadors de la mineria del carbó.*

1. Poden tenir dret a les ajudes que regula aquest Reial decret llei els contractes de treball que hagin extingit les empreses mineres del carbó entre el 24 d'octubre de 2018 i la seva entrada en vigor, sempre que es compleixin els requisits que aquell estableix i que l'extinció s'hagi produït d'acord amb el procediment d'acomiadament col·lectiu que preveu el Reial decret 1483/2012, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada, o de conformitat amb el que disposen l'article 52.c) del Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, i altres normes concordants.

2. Així mateix, és necessari que la comunicació de l'acomiadament col·lectiu o de l'extinció dels contractes hagi advertit de la substitució de la indemnització legal que correspongui per les ajudes socials per costos laborals per a treballadors d'edat avançada o mitjançant baixes indemnitzades, així com el compromís de l'empresa de readmetre el

treballador en el supòsit que quedi exclòs de l'annex de la resolució per la qual s'estimi la concessió de les ajudes esmentades. Aquesta readmissió té els mateixos efectes legals que els previstos per als acomiadaments declarats nuls.

Disposició transitòria segona. *Procediments d'acomiadament col·lectiu dels treballadors de la mineria del carbó i comunicacions a l'autoritat laboral.*

1. Si en la data en què es produeixin les extincions dels contractes dels treballadors de la mineria del carbó en virtut d'un procediment d'acomiadament col·lectiu previst al Reial decret 1483/2012, de 29 d'octubre, no s'ha incorporat a aquest la resolució de concessió d'ajudes socials per costos laborals per a treballadors d'edat avançada o mitjançant baixes indemnitzades, les empreses beneficiàries han de comunicar a l'autoritat laboral aquesta resolució, tan aviat com la rebin, així com la relació de tots els seus treballadors excedents, amb dret a aquestes ajudes i sense, amb opció a la prestació de desocupació de nivell contributiu pel període màxim legal.

L'autoritat laboral ha de traslladar-les a l'entitat gestora de les prestacions per desocupació, amb l'objectiu del reconeixement, per una sola vegada, de la prestació de nivell contributiu pel període màxim legal, d'acord amb el que estableix la disposició addicional dinovena de la Llei 4/1990, de 29 de juny, amb efectes de la data de l'extinció efectuada en virtut de l'esmentat procediment d'acomiadament col·lectiu.

2. En el supòsit que la resolució de concessió d'ajudes socials per costos laborals per a treballadors d'edat avançada o mitjançant baixes indemnitzades exclouï algun treballador acollit al procediment d'acomiadament col·lectiu, l'empresa ha de readmetre amb caràcter immediat el treballador amb els mateixos efectes legals dels acomiadaments declarats nuls.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori dels procediments de concessió d'ajudes socials per costos laborals a favor dels treballadors de la mineria del carbó.*

Als procediments de concessió d'ajudes socials per costos laborals, mitjançant baixes indemnitzades o per a treballadors d'edat avançada, ja iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei no els és aplicable aquest, i es regeixen per la normativa anterior.

Disposició transitòria quarta. *Vigència dels convenis de col·laboració del període 2013-2018 adoptats a l'empara del «Marc d'actuació per a la mineria del carbó i les comarques mineres en el període 2013-2018».*

Els convenis marc de col·laboració que s'hagin adoptat a l'empara del «Marc d'actuació per a la mineria del carbó i les comarques mineres en el període 2013-2018», la vigència del qual expira el 31 de desembre de 2018, s'entenen prorrogats per un període de dos anys a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, sense perjudici que es puguin adoptar durant el període 2019-2027 nous convenis marc de col·laboració.

El que estableix aquest Reial decret llei és aplicable, igualment, a l'execució dels convenis marc i convenis específics la tramitació dels quals s'hagi iniciat abans del 31 de desembre de 2018, si bé la seva durada no pot ser superior a un termini de dos anys comptats a partir de la vigència d'aquesta norma.

Disposició transitòria cinquena. *Ingressos procedents de les subhastes de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle per a l'exercici 2019.*

1. Amb efectes exclusius en els pressupostos generals de l'Estat aplicables en l'exercici de 2019, l'ús dels ingressos procedents de les subhastes de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, que preveu la disposició addicional cinquena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, és el següent:

a) Per finançar els costos del sistema elèctric que preveu la Llei del sector elèctric, referits a foment d'energies renovables, fins a un import d'1.000.000,00 milers d'euros.

b) Per a altres actuacions de la política de transició justa i de lluita contra el canvi climàtic, fins a un import de 100.000,00 milers d'euros.

2. La disposició dels crèdits del pressupost del Ministeri per a la Transició Ecològica en què es concretin les aportacions a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'efectuar mitjançant lliuraments mensuals per un import màxim de la xifra de recaptació efectiva d'ingressos per subhastes de drets d'emissió, el mes immediatament anterior, segons una certificació dels òrgans competents del Ministeri d'Hisenda i sempre que no se superin les xifres indicades. L'aportació que s'hagi de fer en funció de la recaptació del mes de desembre s'ha d'efectuar en l'exercici següent.

3. Així mateix, quan els ingressos efectivament recaptats per subhastes de drets d'emissió superin els crèdits inicials consignats en les aplicacions pressupostàries a què es refereix l'apartat 2 anterior, es pot generar crèdit fins als límits que fixen els apartats 1.a) i 1.b) d'aquesta disposició. L'autorització de les generacions de crèdit i, si s'escau, dels suplementes de crèdit corresponents en el pressupost de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència s'ha de fer per mitjà d'un acord del titular del Ministeri d'Hisenda.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin a aquest Reial decret llei i, en particular:

a) Del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el règim d'ajudes per costos laborals destinades a cobrir costos excepcionals vinculats a plans de tancament d'unitats de producció de les empreses mineres del carbó, l'article 7, l'apartat 1 de l'article 8, l'apartat 9 de l'article 9 i els articles 14 i 15.

b) Del Reial decret llei 9/2015, de 10 de juliol, de mesures urgents per reduir la càrrega tributària suportada pels contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres mesures de caràcter econòmic, l'article 7, referit a mesures excepcionals de caràcter social i voluntari a favor de treballadors d'empreses de la mineria de carbó no competitiva, en el període 2013-2018.

Disposició final primera. *Modificació de l'Ordre IET/594/2014, de 10 d'abril, per la qual s'aproven les bases reguladores per als exercicis 2013 a 2018 de les ajudes destinades específicament a cobrir costos excepcionals que es produeixin o s'hagin produït a causa del tancament d'unitats de producció de carbó incloses en el Pla de tancament del Regne d'Espanya per a la mineria de carbó no competitiva.*

S'introdueixen les modificacions següents en l'Ordre IET/594/2014, de 10 d'abril, per la qual s'aproven les bases reguladores per als exercicis 2013 a 2018 de les ajudes destinades específicament a cobrir costos excepcionals que es produeixin o s'hagin produït a causa del tancament d'unitats de producció de carbó incloses en el Pla de tancament del Regne d'Espanya per a la mineria de carbó no competitiva:

U. Es modifica l'article 2, que passa a tenir la redacció següent:

«El que disposa aquesta Ordre és aplicable a les ajudes que es convoquin entre l'1 de gener de 2014 i el 31 de desembre de 2025.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 10 en els termes següents:

«2. Les empreses que compleixin els requisits que exigeix aquesta Ordre i es vulguin acollir a aquestes ajudes han de presentar la seva sol·licitud, amb la documentació que l'hagi d'acompanyar, en el termini de quatre mesos des de la data d'eficàcia de la resolució de la convocatòria, dirigida al president de l'Institut, en la

forma que preveu l'article 16.4.a) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.»

Disposició final segona. *Clàusula de salvaguarda per a modificacions de normes de rang inferior.*

Es manté el rang de les normes que modifica aquest Reial decret llei quan siguin de rang inferior a aquest.

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de les competències exclusives que l'article 149.1.7a, 13a i 25a de la Constitució atribueix a l'Estat en matèria de legislació laboral i de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i del règim miner i energètic.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això, les previsions relatives al règim especial d'ajudes socials a favor de treballadors excedents de la mineria del carbó, que contenen els articles 1, 2 i 3, així com les disposicions transitòries primera i segona, produeixen els seus efectes des del dia 24 d'octubre de 2018, data d'adopció de l'Acord marc per a una transició justa de la mineria del carbó i el desenvolupament sostenible de les comarques mineres per al període 2019-2027.

Madrid, 21 de desembre de 2018.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN